

2007 m. lapkričio 6 d. pareikštas ieškinys byloje Kaul prieš VRDT — Bayer (ARCOL)

(Byla T-402/07)

(2008/C 8/34)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: anglų

Šalys

Ieškovė: Kaul GmbH (Elmshornas, Vokietija), atstovaujama advokatų G. Würtenberger ir R. Kunze.

Atsakovė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT).

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: Bayer AG (Leverkuzenas, Vokietija)

Ieškovės reikalavimai

- Panaikinti 2007 m. rugpjūčio 1 d. Antrosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 782/2000-2, remiantis Bendrijos prekių ženklo registracija Nr. 49 106 „CAPOL“ pareiškus protestą dėl Bendrijos prekių ženklo Nr. 195 370 „ARCOL“ registravimo;
- tenkinti protestą dėl Bendrijos prekių ženklo paraiškos Nr. 195 370 „ARCOL“
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo: Bayer AG

Prašomas įregistruoti Bendrijos prekių ženklas: žodinis Bendrijos prekių ženklas „ARCOL“ 1, 17 ir 20 klasės prekėms — paraiška Nr. 195 370

Ženklo ar žymens, kuriuo remiamasi protesto procese, savininkas: Kaul GmbH

Ženklas ar žymuo, kuriuo remiamasi protesto procese: žodinis Bendrijos prekių ženklas „CAPOL“ 1 klasės prekėms

Protestų skyriaus sprendimas: atmesti protestą

Apeliacinės tarybos sprendimas: atmesti apeliaciją

Ieškinio pagrindai: Tarybos Reglamento (EB) Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto, 63 straipsnio 6 dalies, 73 ir 74 straipsnių pažeidimas.

Ieškovės teigimu, nesivadovaudama Teisingumo Teismo byloje C-29/05 P pateiktu aiškinimu ir pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį netaikydama diskrecijos, Apeliacinė taryba neatsižvelgė į Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 6 dalyje ir 73 straipsnyje numatytas pareigas. Be to, ieškovė teigia, kad Apeliacinė taryba nenurodė motyvų, kuriais ji grindė savo sprendimą.

2007 m. lapkričio 8 d. pareikštas ieškinys byloje Union Nationale de l'Apiculture Française ir kt. prieš Komisiją

(Byla T-403/07)

(2008/C 8/35)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovės: Union Nationale de l'Apiculture Française (Paryžius, Prancūzija), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV (Zoltau, Vokietija), Unione Nazionale Associazioni Apicoltori Italiani (Kastel San Pjetro Termè Terme, Italija) ir Asociación Galega de Apicultura (Santjago de Kompostela, Ispanija), atstovaujamos advokato B. Fau

Atsakovė: Europos Bendrijų Komisija

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti ieškinį dėl 2007 m. rugpjūčio 16 d. Komisijos direktyvos 2007/52/EB panaikinimo priimtinu.
- Panaikinti 2007 m. rugpjūčio 16 d. Komisijos direktyvą 2007/52/EB.
- Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šiuo ieškiniu ieškovės prašo panaikinti 2007 m. rugpjūčio 16 d. Komisijos direktyvą 2007/52/EB, iš dalies keičiančią Tarybos direktyvą 91/414/EEB siekiant ištraukti veikliąsias medžiagas etopofosą, metilpirimifosą ir fipronilą (!).

Šiame ieškinyje ieškovės nurodo tris ieškinio pagrindus.

Visų pirma, ieškovės teigia, kad skundžiamoje direktyvoje neatšizvelgiama į jų manymu, Komisijai taikomas procedūros taisykles. Jų teigimu, net jei Taryba galėjo deleguoti Komisiją priimant direktyvą nustatyti būtinas Direktyvos 91/414/EEB įgyvendinimo priemonės, ji neturi įgaliojimų iš dalies pakeisti minėtą direktyvą, ypač, kiek tai susiję su valstybėms narėms taikomais įpareigojimais. Ieškovės teigia, kad skundžiama direktyva nėra paprasčiausia įgyvendinimo direktyva, bet iš dalies pakeičianti Direktyvą 91/414/EEB ir ji, kaip tokia, turėjo būti priimta po išankstinio konsultavimosi su Europos Parlamentu procedūros. To nepadarius, direktyva priimta pažeidus procedūrą.

Be to, jos teigia, kad prisidengiant nacionalinių leidimų, susijusių su augalų apsaugos produktų pateikimu į rinką, procedūrų daliniais pakeitimais, skundžiama direktyva iš tiesų pažeidžiamos vienodos vertinimo taisyklės, nustatytos Pagrindinėje direktyvoje 91/414/EEB, siekiant įtraukti veikliąją medžiagą į jos I priedą.

(¹) OL L 214, p. 3.

2007 m. lapkričio 8 d. pareikštas ieškinys byloje *Ryanair prieš Komisiją*

(Byla T-404/07)

(2008/C 8/36)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Ryanair Ltd* (Dublinas, Airija), atstovaujama advokato E. Vahida

Atsakovė: Europos Bendrijų Komisija

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti pagal EB 232 straipsnį, kad Komisija nesiėmė veiksmų, kaip buvo įsipareigojusi pagal EB sutartį, t. y. neap-

ibrėžė savo pozicijos 2006 m. gegužės 8 d. ieškovės skundo, pateikto Komisijai, po kurio buvo pateiktas 2007 m. liepos 31 d. formalus įspėjimas, atžvilgiu;

- Priteisti iš Komisijos visas ieškovės bylinėjimosi išlaidas net jei po ieškinio pareiškimo Komisija imsis veiksmų, dėl kurių Teisingumo Teismas manys, jog sprendimo priimti nereikia, arba jei Teisingumo Teismas atmes ieškinį kaip nepriimtina; ir
- Imtis kitų veiksmų, kurie Teisingumo Teismo nuomone yra priimtini.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Iškovė tvirtina, kad Komisija nesiėmė veiksmų, t. y. neapibrėžė savo pozicijos, po to, kai pagal EB 232 straipsnį ji buvo paraginta 2006 m. gegužės 8 d. ieškovės pateiktu skundu dėl a) tariamai neteisėtos Prancūzijos valstybės pagalbos suteiktos *Air France* diferencijuotų oro uosto mokesčių, kuriuos renka Prancūzijos oro uostai atsižvelgiant į skrydžių paskirties vietą, forma, arba b) nekonkurencininės diskriminacijos, pažeidžiančios EB 82 straipsnį *Air France* naudai, jei Prancūzijos oro uostai veikė savarankiškai.

Pagrįsdama savo ieškinį ieškovė tvirtina, kad Komisija turėjo rūpestingai ir nešališkai ištirti skunda tam, kad:

- priimtų sprendimą, kuriuo būtų pripažinta, jog aptariamoms priemonėms nėra valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, arba, kuriuo būtų pripažinta, jog priemonės yra valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, tačiau suderinama su bendrąja rinka pagal EB 87 straipsnio 2 ir 3 dalis, arba
- pradėtų procedūrą pagal EB 88 straipsnio 2 dalį.

Alternatyviai ieškovė tvirtina, kad Komisija, gavusi jos papildomą skundą, jog buvo pažeista konkurencija, turėjo pradėti procedūrą skundo objekto atžvilgiu, arba, suteikusi ieškovei galimybę pateikti pastabas, priimti galutinį sprendimą, kuriuo skundas būtų atmetas.

Toliau ieškovė teigia, kad, atsižvelgiant į aplinkybes ir į tai, kad Komisija buvo susipažinusi su iškilusiomis problemomis, keturiolikos mėnesių laikotarpis tarp ieškovės skundo pateikimo ir Komisijos formalaus įspėjimo buvo nepagrįstai ilgas, o Komisijos neveikimas per tą laikotarpį yra veiksmų nesiėmimas EB 232 straipsnio prasme.